

परे खयि परे रुः तस्य च सः । पुंस्कोक्तिर इत्यादि ।
बहुव्रीहौ चरः पठित्वात् नित्यं कप् । स पुंस्का
अपुंस्का इत्यादि ।

पुमनुजा स्त्री पुमांसमनुसूय जायते “जनौ कर्मणि” पा०
(अनुपूर्वाञ्जनेः कर्मण्युपपदे डः स्यात्) अनु+जन-ड
पुमांसमनुसूय जाता पुमनुजा” सि०कौ० । “इह जनिः
सकर्मकः अनुरोधविशिष्टजननवृत्तित्वात्” तत्त्वकौ० पदान्-
त्वेन अन्यत्रोपः । पुरुषानन्तरजातायां भगिन्याम् ।

पुमपत्य न० पुंरूपमपत्यम् । पुंरूपापत्ये अमरः ।

पुमाख्या स्त्री हत० । पुरुषसंज्ञायां पुमांसमाख्याति
आ+ख्या-क । “जातिभेदाः पुमाख्याश्च” अमरोक्ते २ पुरु-
वाचकशब्दे पु० ।

पुमभूमन् पु० हत० । पुलिङ्गवृद्धत्वे अमरः ।

पुर अपगतौ तु-पर० षक० सेट् । पुरति अप्योरीत् । [ङीप् ।
पुरःसर त्रि० पुरोऽप्ये सरति सृ-ट् । अगगामिणि स्त्रियां
पुर न० पुर-अपगमने क । गेहे २ देहे पाटलिपुत्रे १ नगर-
भेदे ४ कसुमदलवृक्षौ सेटि० ५ नागरसंज्ञायां रत्नभा-
ङ्गकर्मणि गङ्गरे ७ ट्छोपरिपट्टे च विश्वः । ट्बहु-
याभीणव्यवहारस्थाने वृद्धवृद्धादियुक्ते प्रधानपामे न०
स्त्री श्रीधरः । स्त्रीत्वे ङीप् । एषोतभ्रिण्ट्याम् अमरः
चान्दादिचये १० राशौ ११ शुगुलौ च पु० शब्दच-
पृ-क । १२ पुर्थे मचुरे त्रि० । नगरशब्दे ३६१६ ट्
पुरीशब्दे च ढगम् । पुरे वर्णनीयपदार्थाः कविकल्प-
जतायासुक्ता यथा “पुरे हङ्गमतोली च परिखातोरण-
धजाः । प्रासादाध्वपारामवापीवेशप्रासतीवरी” ।

पुरग त्रि० पुरं गच्छति गम-ड । नगरगामिणि ततः कशाद्यां
चतुरर्थ्यां ङण् । पौरणीय तत्सञ्चिक्कदेशादौ । कोट-
रादि० वनशब्दे परे दीधेः, कृतदीधौत् परस्य वनस्य
णत्वम् । पुरागवण नगरगतवने ।

पुरजित पु० पुरं त्रिपुरासुरं जितवान् जि-भूते क्तिप् । त्रि-
पुराशौ शिवे त्रिपुरसङ्गच्छे ११७ ट् ढगम् २ चन्द्रवंशे
वृषभेदे च “यज्ञोऽथ पुरजितस्तुतः” भाग० ६ १३ १२ स्त्रो० ।

पुरज्योतिस् पु० पुरं मचुरं ज्योतिरव्य । वृद्धौ गङ्गार्थक०

पुरञ्जन पु० पुरं देहरूपज्ञेन जनयति जनि-वा० ख । जे-
लज्ञे जीवे “पुरुषं पुरञ्जनं विद्यादु यदुव्यनक्तप्रात्मनः
पुरम् । एकद्वित्रिचतुष्पाटं बहुपाटमपाटकम्” भाग० ४।२६।
४ स्त्रो० । तदधिष्ठानरूपायां २ बुद्धौ स्त्री ङीप् भाग० ४।२५।
१६ अध्याये पुरञ्जनोपाख्याने ढगम् ।

पुरञ्जय पु० वक्रनेयुवंशे सृष्टयपुत्रे । नृपभेदे हरिवं० ११ अ०
२ चर्यवंशे काकुत्स्थे त्रिका० । “पुरञ्जयस्तस्य सुत
इन्द्रवाह इतीरितः । काकुत्स्थ इति चाप्युक्तः” भाग०
६।६।१२ स्त्रो० ।

पुरट न० पुर-वा० अटन् । सुवर्णे “पुरटनतासृष्टस्यन्निचहृ-
मिष्टुनेः” भाग० ५० ५ “पुरटनता स्वर्णवत्यः” श्रीधरः

पुरण पु० पृ-क्य । ससृष्टे सज्ज्वलदत्तः ।

पुरतटी स्त्री पुरस्था तटीव । बुद्धवृद्धे चारा० ।

पुरतस अव्य० पुर-अतमुच् । अपत इत्यर्थे अमरः ।

पुरद्वार न० हत० । गोपुरे नगरप्रवेशद्वारे अमरः ।

पुरद्विष् पु० पुराणां मयनिर्मितानां नगरभेदानां दाहकत्वात्

द्विट् द्विष-क्तिप् हत० । शिवे जटा० त्रिपुरसङ्गच्छे ११७ ट् पु०

पुरन्दर पु० पुरः शत्रूणां दारयति “पूःसर्वयोदारिचोः”

पा खच् । “वाचंयमपुरन्दरौ” पा० नि० । इन्द्रे अमरः ।

तस्य शत्रुपुरदारकत्वात् तथात्वम् । स च वैवस्वतमन्वन्तरे

इन्द्रभेदे भाग० ८ १२ २ ढगम् । ज्येष्ठानक्षत्रे । शिविपुत्रौ

“आदिदेवः पुरन्दरः” विष्णु न० । ४ चव्ये (चड) स्थाते

न० गङ्गच० ५ गङ्गायां स्त्री चारा० ।

पुरन्धि स्त्री द्वि० व० । श्यावाण्डिव्योः निघण्टुः । बहु इटका-

जातं दधति पुरुषा बहुधा धीयते स्थाप्यते वा धा-क्ति

पृषो० । २ इटकाभेदे यजु० १४।२ वेदटी० । श्वरुद्धौ स्त्री

“कलीवते करदतं पुरन्धिसु” ऋ० १।११६।७ पुरन्धि-

बहुधिरिति यास्कः पृषोदरः दित्वात् पुरन्धिभावः ।

यद्वा पुरं पूरयितव्यं सर्वविभयजातमस्यां धीयतेऽवस्थाप्यत

इति पुरन्धिवृद्धिः कर्मण्यधिकरणे चेति दधातेः क्तिप्-

त्ययः । “तत्पुरुषि कृति बहुलमिति” पा० बहुलवचनादनुक्

इदं तु व्युत्पत्तिमात्रं वस्तुतः पृषोदरादिदेव” साधव-

भाष्यम् । पुरन्धिः अस्त्रास्य मत्तुर् “अन्धीरः पा० भस्य

वः पुरन्धिसत् ऋ० ६७० ४ तद्युगे त्रि०

पुरन्धि(न्ध्री) पुरं गेहस्थजनं धारयति पालयति छ-खच्

ङीप् पृषो० वा कृषः । बहुकृतस्ववत्याम्, पतिपुत्रवत्याश्च

स्त्रियां, “ट्हेट्हे व्याघ्रपुरन्धिवर्गम्” कृपा० ।

पुरपाल पु० पुरं नगरं देहं वा पालयति पालि-खच् ।

१ नगरपाले २ देहपालके जीवे च ।

पुरभिद् पु० पुराणि त्रिपुरासुरपुराणि भिनत्ति-भिद-

क्तिप् । महादेवे शिवे हेमच० त्रिपुरसङ्गच्छे ढगम् ।

पुरभेदनादयोऽप्यत्र ।

पुरमयन पु० पुरं त्रिपुरासुरं मृच्छति मय-त्यु । शिवे